

PAZIŅOJUMS PRESEI Nr. 38/23

Luksemburgā, 2023. gada 1. martā

Vispārējās tiesas spriedumi lietās T-480/20 un T-540/20 | *Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics* un *Jushi Egypt for Fiberglass Industry*/Komisija

Ēģiptei kā tāda izstrādājuma izcelsmes vai eksportētājam valstij, kuram piemēroti kompensācijas pasākumi, var noteikt atbildību par Ķīnas piešķirtu subsīdiju

Uzņēmumiem, kuri darbojas Ēģiptes Suecas līča Ķīnas un Ēģiptes ekonomikas un tirdzniecības sadarbības zonā, var noteikt kompensācijas maksājumus

Pēc 2019. gada 1. aprīlī iesniegtās sūdzības saņemšanas Eiropas Komisija pieņēma Īstenošanas regulu 2020/776, ar kuru nosaka galīgos kompensācijas maksājumus konkrētu Ķīnas un Ēģiptes izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu (turpmāk tekstā – “SŠA”) importam ¹.

Pēc otrās sūdzības, kura iesniegta 2019. gada 24. aprīlī, Komisija turklāt pieņēma Īstenošanas regulu 2020/870, ar ko nosaka galīgo kompensācijas maksājumu un galīgi iekasē pagaidu kompensācijas maksājumu, kas noteikts Ēģiptes izcelsmes nepārtrauktās stikla elementāršķiedras (turpmāk tekstā – “NSE”) izstrādājumu importam, un piemēro galīgo kompensācijas maksājumu šo NSE reģistrētajam importam ². NSE ir galvenā SŠA izgatavošanai izmantotā izejviela.

Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (turpmāk tekstā – “*Hengshi*”) un *Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE* (turpmāk tekstā – “*Jushi*”), divas saskaņā ar Ēģiptes tiesību aktiem dibinātas sabiedrības, kuru akcionāri ir Ķīnas vienības, ražo un eksportē SŠA uz Eiropas Savienību. *Jushi* turklāt ražo un eksportē uz Savienību NSE. Šīs abas sabiedrības ir reģistrētas Ēģiptē – Ķīnas un Ēģiptes ekonomikas un tirdzniecības sadarbības zonā (turpmāk tekstā – “ĶETS”), kuru kopīgi izveidoja Ēģipte un Ķīna atbilstoši to attiecīgajām valsts stratēģijām, proti, Ēģiptes Suecas kanāla koridora attīstības plānam un Ķīnas iniciatīvai “Viena josla, viens ceļš”. Pēdējā minētā iniciatīva ļauj Ķīnas valsts iestādēm piešķirt noteiktas priekšrocības, tostarp finansiālu atbalstu, ĶETS zonā reģistrētiem Ķīnas uzņēmumiem.

Uzskatīdams, ka tās skar Komisijas noteiktie kompensācijas maksājumi, *Hengshi* un *Jushi* vērsās Vispārējā tiesā ar prasību atcelt Īstenošanas regulu 2020/776. Atsevišķā prasībā *Jushi* turklāt lūdza atcelt Īstenošanas regulu 2020/870.

¹ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2020/776 (2020. gada 12. jūnijs), ar kuru nosaka galīgos kompensācijas maksājumus konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Ēģiptes izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu importam un groza Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2020/492, ar ko nosaka galīgos antidempinga maksājumus konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Ēģiptes izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu importam (OV 2020, L 189, 1. lpp.).

² Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2020/870 (2020. gada 24. jūnijs), ar ko nosaka galīgo kompensācijas maksājumu un galīgi iekasē pagaidu kompensācijas maksājumu, kas noteikts Ēģiptes izcelsmes nepārtrauktās stikla elementāršķiedras izstrādājumu importam, un piemēro galīgo kompensācijas maksājumu Ēģiptes izcelsmes nepārtrauktās stikla elementāršķiedras izstrādājumu reģistrētajam importam (OV 2020, L 201, 10. lpp.).

Noraidīdama šīs prasības, Vispārējā tiesa precizē apstākļus, kādos Komisija var noteikt atbildību izstrādājuma izcelsmes vai eksportētājas valsts valdībai par citas valsts valdības piešķirtām subsīdijām, lai saskaņā ar Antisubsidēšanas pamatregulu ³ noteiktu kompensācijas maksājumu par attiecīgā izstrādājuma importu Savienībā.

Vispārējās tiesas vērtējums

Savu prasību pamatojumam prasītājas tostarp izvirza pamatu par Antisubsidēšanas pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu, saskaņā ar kuru uzskata, ka subsīdija pastāv, ja izcelsmes vai eksportētājas valsts valdība veic finansiālu ieguldījumu. Šajā ziņā prasītājas konkrētāk apstrīd Komisijas argumentāciju īstenošanas regulās, ar ko noteikta atbildība Ēģiptes valdībai par finansiālu ieguldījumu, kuru Ķīnas valsts iestādes ir piešķirušas ĶETS zonā reģistrētiem uzņēmumiem.

Iesākumā Vispārējā tiesa noraida prasītāju iebildumu par Komisijas pieļautu tiesību kļūdu, interpretējot izcelsmes vai eksportētājas valsts "valdības" jēdzienu Antisubsidēšanas pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

Attiecībā uz "valdības" jēdzienu Vispārējā tiesa norāda, ka Antisubsidēšanas pamatregulas 2. panta b) punktā tas vienīgi definēts kā tāds, kurā ietilpst valsts iestādes izcelsmes vai eksportētājas valsts teritorijā. Tomēr no šīs tiesību normas neizriet, ka atbildību par finansiālu ieguldījumu nevar noteikt attiecīgā izstrādājuma izcelsmes vai eksportētājas valsts valdībai saskaņā ar konkrētiem pieejamiem pierādījumiem. Turklāt tas, ka šajā regulā noteikts, ka finansiālais ieguldījums ir jāpiešķir valdībai "valsts teritorijā" ⁴, nenozīmē, ka šim ieguldījumam jānāk tieši no izcelsmes vai eksportētājas valsts valdības.

Tādējādi Antisubsidēšanas pamatregulā nav izslēgts, ka atbildību par tādu finansiālu ieguldījumu, ko uzņēmumiem, kuri veic darbību Ēģiptē, ir piešķirušas Ķīnas valsts iestādes, nevis tieši Ēģiptes valdība, var noteikt Ēģiptes valdībai kā izcelsmes vai eksportētājas valsts valdībai.

Šim secinājumam ir vēl jo lielāka nozīme īpašajā ĶETS zonas kontekstā, kas Ķīnas valsts iestādēm ļauj tieši piešķirt visas ar "Viena josla, viens ceļš" iniciatīvu saistītās priekšrocības šajā zonā reģistrētiem Ķīnas uzņēmumiem. Šādos apstākļos nevar pieļaut, ka tāda apjoma ekonomisks un juridisks veidojums kā ĶETS zona tiek izslēgta no Antisubsidēšanas pamatregulas.

Turpinājumā Vispārējā tiesa noraida prasītāju argumentāciju, saskaņā ar kuru Komisijas veiktā Antisubsidēšanas pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta interpretācija esot pretrunā šīs pašas regulas 10. panta 7. punktam un 13. panta 1. punktam.

Šajā ziņā Vispārējā tiesa norāda, pirmkārt, ka Antisubsidēšanas pamatregulas 10. panta 7. punkts, kurā noteikts, ka Komisijai, izskatot sūdzību, konkrētā izcelsmes vai eksportētājas valsts ir jānoskaidro, lai noskaidrotu situāciju, neizslēdz to, ka var apspriesties ar minētās valsts valdību par finansiālajiem ieguldījumiem, par ko tai ir noteikta atbildība. Šajā gadījumā no lietas materiāliem izriet, ka Komisija patiešām uzaicināja Ēģiptes valdību uz apspriešanos par tādiem jautājumiem kā Ķīnas iestāžu piešķirtie preferenciālie aizdevumi.

Otrkārt, attiecībā uz Antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 1. punktu, ar kuru tostarp izcelsmes vai eksportētājai valstij tiek atļauts likvidēt vai ierobežot subsīdiju vai veikt citus pasākumus attiecībā uz tās ietekmi, šāda iespēja ir piemērojama gadījumos, kad minētās valsts valdību var noteikt par atbildīgu par finansiālajiem ieguldījumiem. Tādējādi Ēģiptes valdībai bija iespēja izbeigt ciešo sadarbību ar Ķīnas valdību attiecībā uz finansiālajiem ieguldījumiem vai piedāvāt pasākumus, lai ierobežotu aplūkoto subsīdiju ietekmi.

No tā izriet, ka ne Antisubsidēšanas regulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkts, ne tā vispārējā sistēma neizslēdz to, ka tādā gadījumā, kāds aplūkots šajā lietā, Ēģiptes valdībai kā izcelsmes vai eksportētājai valstij var noteikt atbildību par Ķīnas valdības piešķirtajiem finansiālajiem ieguldījumiem.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1037 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 55. lpp.).

⁴ Antisubsidēšanas pamatregulas 5. apsvērums.

Visbeidzot, pretēji prasītāju norādītajam, šo secinājumu apstiprina tostarp Vienošanās par subsīdijām un kompensācijas pasākumiem ⁵, kuras gaismā jāinterpretē Antisubsidēšanas pamatregula, 1. panta noteikumi.

Minētās vienošanās 1. panta 1. punkta a) apakšpunkta 1. punktā, kuru paredzēts īstenot ar Antisubsidēšanas pamatregulas 3. pantu, subsīdija ir definēta kā valdības vai valsts iestādes veikts finansiāls ieguldījums "kādas" PTO locekles teritorijā. Tādējādi šis formulējums neizslēdz iespēju, ka izcelsmes vai eksportētājas valsts valdībai var noteikt atbildību par trešās valsts piešķirtu finansiālu ieguldījumu, jo pietiek ar to, ka valdības vai valsts iestādes veikts finansiāls ieguldījums ir no "kādas" PTO locekles teritorijas.

Ņemot vērā šos apsvērumus, Vispārējā tiesa secina, ka Komisija ir pareizi interpretējusi Antisubsidēšanas pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu, un noraida prasītāju izvirzīto pamatu. Vispārējā tiesa noraida arī pārējos prasītāju izvirzītos pamatus divās prasībās, un līdz ar to tā noraida prasības kopumā.

PIEZĪME. Atcelšanas prasībā tiek lūgts atcelt Savienības tiesībām pretrunā esošus Savienības iestāžu aktus. Ievērojot konkrētus nosacījumus, dalībvalstis, Eiropas iestādes un privātpersonas var vērsties Tiesā vai Vispārējā tiesā ar atcelšanas prasību. Ja prasība ir pamatota, tiesību aktu atceļ. Attiecīgajai iestādei ir jāaizpilda juridiskais vakuums, kas varētu rasties šā akta atcelšanas dēļ.

PIEZĪME. Apelācijas sūdzību, kas attiecas tikai uz tiesību jautājumiem, par Vispārējās tiesas nolēmumu var iesniegt Tiesā divu mēnešu un desmit dienu laikā no šā nolēmuma paziņošanas brīža.

Neoficiāls dokuments plašsaziņas līdzekļu vajadzībām, kas Vispārējai tiesai nav saistošs.

Pilns spriedumu ([T-480/20](#) un [T-540/20](#)) teksts tiek publicēts *CURIA* tīmekļvietnē pasludināšanas dienā.

Kontaktpersona presei: Marta Ošleja ☎ (+352) 4303 6005.

Palieciēt ar mums!

⁵ Vienošanās par subsīdijām un kompensācijas pasākumiem (OV 1994, L 336, 156. lpp.) ir ietverta 1.A pielikumā Līgumā par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu, kurš parakstīts Marakešā 1994. gada 15. aprīlī (OV 1994, L 336, 3. lpp.).